Temă pentru un proces social

La ora remuşcărilor...

Un tînăr înalt, bine făcut, frumos, a bătut la uşa biroului, a intrat şi mi-a vorbit cu o timiditate pe care nici n-aş fi bănuit-o. Epuizase toate căile pe care le socotea posibile sau, cît de cît, demne şi s-a decis să se adreseze ziarului. Am înţeles, de la primele schimburi de cuvinte, că în conştiinţa lui „ziarul" reprezenta o noţiune foarte confuză, ceva oscilînd între vraci şi binefăcător. Dar, oricum, o asemenea spovedanie nu putea fi omenește respinsă.

Tînărul înalt, bine făcut şi frumos se numeşte **RADU HIRŞAN** şi este, sau mai bine zis a fost, student la Institutul de Cultură Fizică. Face parte dintr-o familie de ardeleni, cu stimă înnăscută pentru muncă şi învăţătură. În liceu a fost un elev bun, dacă nu chiar foarte bun, iar susţinerea examenului de admitere la facultate n-a provocat emoţii şi nici n-a necesitat preparatori. Totul decursese normal, mama şi-a văzut liniştită de bucătărie, tatăl — un onest funcţionar — de slujbă şi de ziarul sosit după-amiază. Radu, un copil inteligent şi dotat, bine educat, dovedea aptitudini pentru exerciţiile de gimnastică şi foarte multă îndrăzneală. Aşadar, nimic nu tulburase fericirea acestei familii, decît faptul că mama avea o sănătate şubredă.

Radu Hîrşan a primit investitura de student la I.C.F., carnetul, insigna, bursa, toate avantajele şi avatarurile unei noi situaţii sociale. A străbătut primul an „la pas", întărind certitudinea părinţilor că unul din vlăstare a început să-şi sape făgaş sigur în viaţă.

...Şi totuşi, Radu se află aici, pe scaun, în faţa mea, frămîntat, descumpănit. De ce? Povesteşte, cu o sinceritate, pe alocuri brutală, viaţa sa de student, încearcă sentimentul amar al remuşcării, regretă uşurinţa, acuză lipsa de experienţă. Acceptă, cu o bărbăţie demnă de toată lauda, ca povestea lui să fie făcută publică, spre a servi şi altora drept exemplu, ceea ce — desigur — nu este tocmai plăcut.

Dar, să nu lungim. Ce s-a întîmplat? După un an trecut, cum spuneam, fără dificultate, Radu Hîrşan a intrat într-o proastă societate. În vara anului 1966, în calitate de „integralist" şi student fruntaş, a fost trimis la Costineşti, unde a petrecut o vară superbă. Din păcate, a ignorat faptul că orice vacanţă trebuie să aibă un sfîrşit şi poate că tocmai din cauza aceasta sînt atît de minunate vacanţele!

Apreciindu-i-se calităţile fizice şi prezenţa scenică, i se propune să se facă cascador. Acceptă, cu o uşurinţă proprie vîrstei. Neglijează; deci, cursurile anului II. Mirajul platoului de filmat este prea puternic. Se află, o vreme, sub protecţia sentimentală (şi materială) a unei „doamne", avidă de tinereţe. Frustrează, cu bună ştiinţă, propriile sale interese. Încearcă să facă faţă obligaţiilor profesionale, dar nu reuşeşte. La un examen (de psihologie) recurge la fraudă, căutînd „asul" salvator într-o fiţuică scoasă din manşetă. Profesorul Mihai Epuran descoperă tentativa.

Pe scurt: în momentul de faţă, Radu Hîrşan este exmatriculat, predispus vagabondajului, decăderii sociale şi morale.

Cum spuneam, am avut cu acest băiat un dialog de o mare francheţe, de o sinceritate, pe alocuri, jenantă. Radu Hîrşan nici nu-şi dă seama acum ce anume s-ar putea face practic pentru el.

Într-un rechizitoriu s-ar putea spune, cu deplină dreptate, că avem de-a face cu un tînăr uşuratec, care şi-a tratat într-un mod iresponsabil viitorul.

În apărare ar pleda, însă, faptul că acest tînăr uşuratec a fost, totuşi, complet lipsit de experienţă şi, fără îndoială, ameţit de viaţa trepidantă şi de tentaţiile unei metropole.

Acuzarea dispune de probe indubitabile privind gravele greşeli de comportare ale lui Radu Hîrşan.

Apărarea răspunde (şi acest lucru nu este de loc de neglijat) că toate aceste probe au fost în amănunt furnizate de nimeni altul decît de Radu Hîrşan, cu o sinceritate care presupune curaj, înţelegerea greşelilor şi regretul.

Cei care s-ar încumeta să-l apere pe studentul exmatriculat îşi pun, inevitabil, întrebarea: în ce măsură s-a veghiat pentru păstrarea purităţii sufleteşti a unei conştiinţe, la originea ei, curată? A fost Radu Hîrşan ajutat? A căutat cineva să-l sfătuiască, să-i apere?

În aceeaşi ordine de idei, nu poate fi omis amănuntul că cinematografia, procedînd cu un teribil egoism profesional, ademeneşte, cu promisiuni şi cu mirajul reflectoarelor mulţi tineri, dotaţi fizic, care apoi naufragiază pe ţărmul fără de speranţă al figuraţiei.

În sfîrşit, un ultim argument: Radu Hîrşan are 21 de ani, vîrstă cînd totul se mai poate lua de la început...

★

Pentru a preciza intenţiile acestui articol, sîntem datori să spunem că tînărul care a trecut pragul redacţiei a făcut-o fără intenţia de a cere ceva. Ci doar pentru a se destăinui. Simţea necesitatea aceasta. Radu Hîrşan nici nu-şi dă seama acum ce anume s-ar putea face practic pentru el.

Ne îngăduim, deci, să sugerăm o propunere. Punînd în balanţă ce are bun şi ce are rău acest băiat, ne face impresia că primul talger ar fi mai greu. Şi dacă, apreciind aceasta, conducerea Institutului de Cultură Fizică ar lua în discuţie şi ar analiza situaţia fostului său student (meritoriu), socotind oportună reînscrierea lui în anul II, s-ar putea efectua o foarte interesantă experienţă socială.

Precizăm: cazul lui Radu Hîrşan nu este tipic ci, dimpotrivă, singular. Dar oare numai dacă ajung tipice, aceste cazuri merită atenţia şi grija societăţii?

Valeriu CHIOSE

FETELE: BINE; BĂIEŢII: SLAB!

Prima ediţie a întrecerilor feminine din cadrul Jocurilor Balcanice a avut loc, după cum se ştie, în anul 1957, la Atena. De atunci, competiţia a fost cîştigată de 10 ori de reprezentativa României şi de 2 ori (1963—Sofia şi 1966—Sarajevo) de naţionala Bulgariei. La această a 12-a ediţie echipa noastră a cîştigat din nou, mai autoritar ca oricînd. Cu acest prilej, ea a totalizat 108 p, cel mai mare punctaj din istoria J. B. Pînă acum, cele mai multe puncte fuseseră înscrise de fetele noastre, în 1967 la Istanbul—103 p, 1962 la Ankara—102 p, 1959 la Bucureşti şi 1965 la Atena — cîte 100 p.

Dintre componentele echipei care a evoluat pe stadionul Karaiskakis, majoritatea s-au comportat remarcabil, fapt care le-a atras aprecierile presei ateniene şi aplauzele zecilor de mii de iubitori ai atletismului.

După ce le-am văzut concurînd, străduindu-se să obţină nu numai locuri fruntaşe în clasamentele diferitelor probe, ci şi rezultate bune, putem spune că cele mai multe dintre ele s-au prezentat cel puţin la nivelul aşteptărilor. Au existat totuşi şi trei excepţii: **Cornelia Popescu** (1,55 m la înălţime) **Elena Elic** (14,22 m la greutate) şi **Ruxandra Marinescu** (12,5 s pe 100 m). Rezultatele acestor atlete au fost cele mai slabe din ultimele luni iar locul 5 pe care l-au ocupat este, de asemenea, nesatisfăcător.

În ceea ce priveşte reprezentativa feminină a României, se poate anticipa că şi în viitorii ani ea îşi va menţine supremaţia în cadrul acestei tradiţionale competiţii a atletismului balcanic. Echipa noastră cuprinde elemente cu multă experienţă de concurs, de o mare valoare internaţională, dar şi o serie de atlete tinere şi foarte tinere de la care se aşteaptă, în mod firesc, un salt calitativ, şi mai însemnat. Mariana Goth, Doina Bădescu, Virginia Bonci şi chiar Cornelia Popescu (pentru pantaton), Ioana Stancu, Cecilia Berna ş.a. sînt în măsură să obţină în viitorul apropiat rezultate şi mai bune decît cele de pînă acum. În afara lor, la porţile echipei naţionale a şenioarelor bat cu insistenţă multe elemente tinere şi talentate ca Mariana Filip, Serafina Moritz, Doina Munteanu, Argentina Menis, Ştefania Lesenciuc ş.a. Un semn de întrebare în ceea ce priveşte aruncarea greutăţii, deoarece veterana probei, Ana Sălăgean şi-a anunţat pentru această toamnă ultimele concursuri şi apoi... retragerea. Şi, deocamdată, nu-i vedem o înlocuitoare pe măsura posibilităţilor. Lucru cert greutatea va trebui să-i preocupe şi mai mult pe specialiştii noştri, pentru a găsi o soluţie rapidă şi inopinată. Şi încă ceva, stăm slab, foarte slab şi la ştafeta de 4×100 m. Cea mai bună dovadă este însuşi recordul de 46,5 s, cu cea mai scăzută valoare internaţională dintre toate probele oficiale. Va trebui, credem, extinsă experienţa pozitivă a ştafetei juniorilor care, prin muncă şi antrenamente speciale pentru această probă, au reuşit rezultate remarcabile.

În schimb, situaţia echipei masculine dă multe dureri de cap tehnicienilor atletismului nostru. La Atena, băieţii au fost înfrînţi clar de adversarii lor principali, atleţii bulgari. În această privinţă clasamentul este edificator: 1. Bulgaria 166 p, 2. România 137 p, 3. Iugoslavia 125 p. Din 1963, de la Sofia, aceasta este prima înfrîngere pe care reprezentativa României o suferă la Balcaniadă. Într-un fel ea era însă anticipată chiar de anul trecut, de la Istanbul cînd atleţii noştri au cîştigat doar la o diferenţă de 2 p. (168 p.—166 p.) şi mai cu seamă de rezultatele acestui an. La Atena, bulgarii au realizat exact acelaşi număr de puncte ca şi la ediţia precedentă, dar ai noştri, în schimb, au pierdut 31 p. Poate că prezenţa lui Şerban Ciochină la Atena şi neaccidentarea la locul de concurs a lui Carol Corbu, înlocuitorul său, ar mai fi schimbat lucrurile: poate că fără „accidentul" lui Petre Astafei, neclasat la prăjină, şi fără alte asemenea „întîmplări" punctajul echipei noastre să fi fost ceva mai mare, dar în nici un caz nu ne-ar fi adus victoria. Căci s-a văzut clar că, la ora actuală, formaţia noastră reprezentativă de seniori nu are omogenitate în ansamblu şi acel echilibru valoric care i-a adus succese la trecutele Balcaniade. Semifondul şi fondul, punctul forte al echipei României cu puţină vreme în urmă, nu mai dispune de alergători capabili să obţină victorii şi să aducă zeci de puncte. Nici în cursele de viteză situaţia nu mai este cea din ultimii ani, doar Gh. Zamfirescu şi Emil Tobias reuşind acum, la Atena, să-şi asigure locuri în finale, dar fără speranţe la medalii. Tamas Szabo, cu evidente posibilităţi, ni s-a părut timorat de faima concurenţilor din seria sa iar Jurcă (altădată pivot al formaţiei) şi Răţoi au evoluat slab. Slab au concurat şi alţi specialişti de la alte probe: Vasile Sălăgean la disc, Nicolae Mustaţă la maraton, Jurcă, la 400 mg, Dinu Piştalu şi mai ales Petre Astafei la prăjină, Tudor Puiu la 4×400 m, Andrei Barabaş (alt om de bază pînă mai ieri), Ilie Cioca (5000 m) şi încă alţii. În atari condiţii insuccesul echipei apare limpede, în ciuda străduinţilor altor atleţi care s-au comportat mulţumitor sau bine. După părerea noastră J. B. de la Atena au prezentat şi două autentice revelaţii. Este vorba de tînărul Gheorghe Ungureanu la 800 m şi mai ales de Virgil Mihăiescu la 400 mg. Ultimul a obţinut chiar o spectaculoasă victorie, cîştigînd titlul de campion la prima sa participare la J. B. Dovada valorii lor am avut-o după cîteva zile, la Roma, unde ambii au realizat performanţe cu care se situează în imediata apropiere a recordurilor naţionale şi anunţă în perspectivă doborîrea acestora.

Ediţia următoare a Jocurilor Balcanice va avea loc la Sofia, cu puţine zile înaintea campionatelor europene de la Atena. Credem că, încă de pe acum, vor trebui luate măsurile necesare pentru pregătirea de ansamblu a reprezentativei noastre masculine. Va trebui, înainte de toate, să fie făcută o triere severă, dar realistă, a lotului nostru naţional, vor trebui promovaţi — chiar cu îndrăzneală — o serie de atleţi tineri care, pregătiţi cu maximum de atenţie şi exigenţă, ar putea obţine, credem, în scurtă vreme, rezultatele dorite. Actuala formaţie a juniorilor noştri, din rîndul cărora cîţiva s-au impus în decursul acestui sezon (Ghedeon, Dima, Lupan, Szekely, Csaba ş.a.), muncă de calitate desfăşurată de antrenorii acestui lot ne dau speranţe că prima echipă va avea elementele talentate de care are atîta nevoie. Totul va trebui să se petreacă însă cît mai grabnic căci timpul nu aşteaptă şi, ca mîine, va fi a XXVIII-a Balcaniadă şi apoi „europenele"!...

Romeo VILARA

Farul—Resenheim 14-6

RESENHEIM 16 (prin telefon). Pe pagina I a ziarului local „Volks blatt", de azi, a apărut o cronică elogioasă la adresa pugiliştilor constănţeni, care duminică au învins cu scorul de 14—6 reprezentativa oraşului Rosenheim. După ce face filmul meciurilor, cronicarul ziarului conchide că „...boxerii locali au trebuit să încline din nou steagul în faţa puternicilor pugilişti de la Marea Neagră". Într-adevăr, cei 5000 de spectatori prezenţi în hala „Bräu Bier Rosenheim" (unde s-a disputat reuniunea), au fost impresionaţi de forţa boxerilor constănţeni, cărora le-au adresat vii aplauze.

REZULTATE TEHNICE: M. Dumitraşcu b.k.o. 1 Spensberger; Gh. Anton egal cu Kramer; A. Isai b. ab. 1 Dangl; I. Olteanu egal cu Praus; O. Baciu b. ab. 2 Schmidt; Mück b.p. I. Piţu; Koşkunoglu b. p. Gh. Preda; M. Constantinescu b.p. Lermann. Tr. Cerchia şi P. Manole n-au avut adversari. Din formaţia Farul s-au detaşat Dumitraşcu, Constantinescu şi Baciu. Primul, deşi a încheiat lupta în repriza I, a avut totuşi timp să arate remarcabile cunoştinţe tehnice. Constantinescu a fost, ca şi în primul meci, foarte combativ, reuşind chiar să-şi trimită adversarul de două ori la podea (în reprizele II şi III). De remarcat că Lermann este campionul militar al Europei la categoria semigrea.

Ali RIŞAT
arbitru internaţional

„Cupa Grivița Roșie" a revenit elevilor lui Cionoiu

Competiţia a fost dominată de sportivii Griviţei Roşii (antrenor C. Cionoiu) care au ocupat primul loc cu 20 p. Ei au fost urmaţi de cei de la Voinţa (antrenor I. Vasilov) cu 7 p.

REZULTATE TEHNICE: Tudor Dinu (Voinţa) b.p. V. Boteanu (Gr. Roşie), T. Badea (Gr. Roşie) b.ab.2 Z. Stanciu (Olimpia), R. Văcaru (Gr. Roşie) b.p. C. Viezure (Olimpia), I. Dochiu (Olimpia) b.p. I. Grigore (Gr. Roşie), S. Lazăr (Semănătoarea) b.p. C. Foia (Gr. Roşie), A. Iacob (Voinţa) b.p. Al. Belcea (Gr. Roşie), C. Nicolae (Gr. Roşie) b.p. I. Stoica (Constructorul), D. Dobre (Gr. Roşie) b.ab.3 N. Coman (Olimpia), M. Boteanu (Gr. Roşie) b.p. C. Iancu (Voinţa), C. Stanciu (Constructorul) b.ab.2 Gh. Farcaş (Gr. Roşie).

DANIEL DIACONESCU
corespondent

P.T.T. BUCUREŞTI A CÎŞTIGAT „CURSA MUNŢILOR" LA MARŞ

Pe drumul naţional nr. 1, între Comarnic şi Predeal s-a disputat duminică „Cursa Munţilor" la marş. La seniori (35 km) primul s-a clasat Marin Perşinaru (P.T.T. Bucureşti) în 3h22:14. La juniori (3x10 km, cu regrupare la fiecare schimb) a cîştigat echipa P.T.T., formată din C. Staicu, E. Dragu şi C. Stan, cu timpul total de 2h39:14. Victoria în clasamentul general a revenit, ca şi la ediţia precedentă, formaţiei P.T.T. Bucureşti.

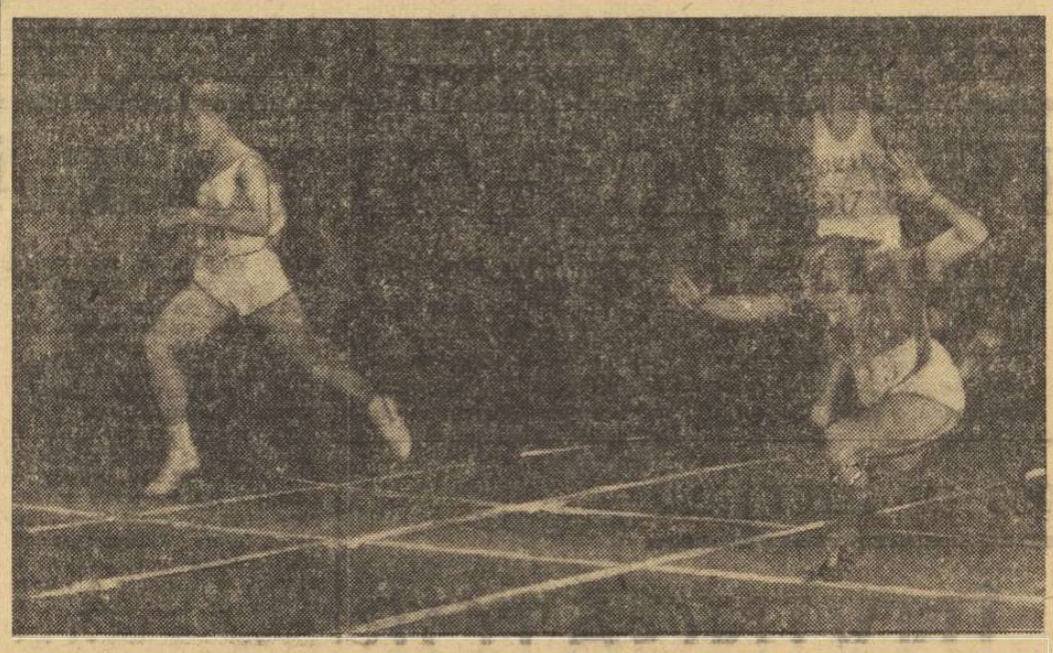

Mariana Goth termină învingătoare cursa de 200 m, surprinzîndu-şi adversara (Marjona Lubej) care cade, prin impetuozitatea finişului Foto: U.P.I.

Astă-seară, România-Ungaria la baschet feminin (tineret)

Terenul Floreasca găzduieşte astăzi, de la ora 19, întîlnirea internaţională de baschet feminin dintre selecţionatele de tineret ale României şi Ungariei. Echipa română este alcătuită din următoarele jucătoare: Ghiţă, Ciocan, Szabados, Sipos, Marinescu, Fordea, Salcu, Deak, Muraru, Rădiţa, Ionaş, Nicola, Basarabia.

„Cupa României" — în nocturnă la Floreasca

În dorinţa de a asigura cît mai multor spectatori posibilitatea de a viziona turneul final al „Cupei României", F.R. Baschet a stabilit ca întrecerile să se desfăşoare, de vineri pînă duminică, *în nocturnă pe terenul Floreasca*. În caz de timp nefavorabil, jocurile se vor disputa în sala Dinamo. Amintim că la acest turneu final iau parte echipele masculine bucureştene Dinamo, Steaua, Politehnica şi I.C.F., iar cîştigătoarea va participa la „Cupa cupelor".

ÎNCĂ DOUĂ PATINOARE ARTIFICIALE ÎN CAPITALĂ

Există în Capitală două locuri unde iarna sosește — spre bucuria celor care doresc să se destindă lunecînd pe gheaţă — mult mai de vreme. Desigur, aţi ghicit că este vorba despre patinoarele artificiale „23 August" şi Floreasca, care în fiecare sezon îşi deschid porţile în prima jumătate a lunii octombrie. În viitor însă, bucureştenii vor avea la dispoziţie o nouă bază sportivă de iarnă: pista artificială de viteză, de dimensiuni olimpice. Pentru a vedea în ce stadiu se află această importantă construcţie sportivă, ne-am deplasat la Întreprinderea de agrement Bucureşti (proprietara acestui patinoar), unde am avut o convorbire cu tov. director **Cezar Alexianu**. Acesta ne-a furnizat o serie de amănunte, pe care ne grăbim să le aducem la cunoştinţa cititorilor.

— Studiul tehnico-economic, ne-a spus interlocutorul, **a fost aprobat, proiectul întrînd în faza de execuţie, iar patinoarul artificial va fi amplasat în perimetrul parcului din faţa Halelor Obor.**

— Iubitorii patinajului ar dori să ştie cum va arăta viitoarea lor bază sportivă.

— Vreau să subliniez că acest patinoar va fi la dispoziţia marelui public, fiind dotat cu tot ceea ce este necesar pentru a constitui un loc plăcut de întîlnire a oamenilor de toate vîrstele. Astfel, aici se vor organiza întreceri de dirt-track şi popice pe gheaţă, competiţii populare de patinaj iar numărul centrelor de iniţiere se va tripla. Pe timpul verii, pista, fiind asfaltată, poate găzdui concursuri de triciclete, trotinete, patine cu role şi micromaşini. Şi sportului de performanţă i se va acorda importanţa cuvenită: „viteziştii" vor avea la dispoziţie — pentru antrenamente şi concursuri — o pistă trasată după normele olimpice, cu trei culoare, cabine, vestiare şi punct de asistenţă medicală.

— După cîte am înţeles, întrevedeţi un bogat program pentru sportivii clasificaţi, ca şi pentru amatorii de patinaj. Capacitatea bazei va permite buna desfăşurare a diferitelor activităţi?

— Fără îndoială că da. Să vă dau un singur exemplu: lăţimea pistei va fi de 13,50 m, aşa că avem suficient spaţiu. În ceea ce priveşte gheaţa, ea va fi asigurată de instalaţiile frigorifice ale Halelor Obor şi va fi întreţinută cu maşini speciale.

— În aşteptarea pistei de la Halele Obor, bucureştenii vor frecventa — în curînd — cele două patinoare artificiale existente. Ce ne puteţi spune despre patinoarul Floreasca, pe care — de asemenea — îl aveţi în administraţie?

— Conform proiectului, pista de viteză va fi gata în ultimul trimestru al anului 1969. Cît despre patinoarul artificial Floreasca, i se fac în aceste zile serioase reparaţii, începînd cu pavajul de lemn şi terminînd cu reclama luminoasă. Magazia de materiale va fi îmbogăţită cu circa 200 de patine şi ghete noi. Din acest sezon, asociaţia noastră sportivă va avea şi **ea secţie de patinaj, cu grupe de viteză artistic şi role, asistenţa tehnică fiind încredinţată cunoscutului antrenor Bela Horosz, care va răspunde şi de pregătirile centrului de iniţiere.**

— O ultimă întrebare: în sezonul trecut calitatea gheţii de la „Floreasca" a stîrnit multe nemulţumiri. Ce măsuri aţi luat pentru înlăturarea acestui impediment?

— Deocamdată, nu avem posibilităţi să achiziţionăm o maşină ultramodernă. Am adaptat, în schimb, un electrocar pentru rectificarea gheţii, căreia sperăm să-i asigurăm o calitate corespunzătoare la concursurile oficiale.

În încheierea discuţiei, ing. **Cezar Alexianu**, care este şi membru în comitetul federaţiei de resort, ne-a rugat să mai aducem o veste bună iubitorilor de patinaj din Capitală: în curînd vor începe lucrările de amenajare a unui patinoar artificial lîngă Fabrica de gheaţă de la Grozăveşti.

Interviu realizat de:
Tr. IOANIŢESCU

CLASAMENTUL FINAL AL „RALIULUI BALCANIC"

Publicăm astăzi clasamentul general oficial al Raliului Balcanic, aşa cum ne-a fost pus la dispoziţie de Automobil Clubul Român:

1. Eugen Ionescu-Cristea — Tudor Băjenaru (R. 8 G) R; 2. J. Palicovici — B. Kovacevici (Opel K) YU; 3. I. Ciubrikov — K. Ciubrikov (Bg. Ren.) BG; 4. M. Heitz — J. Heitz (R. 8 G.) R; 5. Fl. Popescu — D. Rădulescu (R. 8 G.) R; 6. A. Sipahi — A. Sipahi (BMW 2 000) TR; 7. A. Mrzel — J. Hojan (BMW 2 002) YU; 8. G. Novakovici — M. Popovici (BMC Cooper) YU; 9. M. Dumitrescu — P. Vezeanu (R. 8 G.) R; 10. F. Suren — A. Sadikoglu (Ford Mustang) TR; 11. M. Boskovici — V. Srecikovici V. (NSU 1 100) YU; 12. B. Perici — P. Vucikovici (Mazda 1 500) YU; 13. V. Bardarov — B. Grozev (Bg. Ren.) BG; 14. I. Seman — P. Dimitrievici (Alfa Romeo) YU; 15. W. Rudolf — V. Vasiliev (NSU 1 200) BG; 16. R. Kurkciev — Gh. Slavcio (Bg. Ren.) BG; 17. G. Laszlo — C. Hoszu (Wartburg) R; 18. N. Gheorghiev — C. Senciovski (Mercedes) BG; 19. N. Iacob — E. Golgoţi (Skoda) R; 20. I. Toplodolsky — Z. Kumbagiev (Fiat 850) BG.

S-au clasat 38 echipaje.

ÎN FAŢA FILEULUI

JUCĂTORI NOI LA ECHIPELE DIVIZIEI A

În sezonul 1968-1969, divizionarele A vor beneficia de aportul unor jucători recent transferaţi. Astfel, la *Politehnica Galaţi* vor juca: C. Popescu (fost la Tractorul Braşov), M. Coţoveanu (Farul) şi M. Albeţ (Petrolul); *la Celuloza Brăila*: Gh. Dumitru (Tractorul) şi I. Stănescu (Politehnica Gl.); la *Progresul*: N. Picu (Constructorul Buc.); la *Dinamo*: C. Oros (Alumina) şi L. Dumănoiu (Lic. cu program de ed. fiz. Rm. Vîlcea): la *Rapid* (masculin): A. Hupoiu şi L. Dumitrescu (I.C.F.); la *Rapid* (feminin): Mariana Dingă-Dumitrescu şi Constanta Carabină (I.C.F.); la *Farul* (masc.): L. Cristescu şi C. Bulsievici (I.C.F.); la *Farul* (fem.): Viorica Lutsch (Drapelul roşu Sibiu); la *I.C.F.* (fem.): Carmen Marinescu (Univ. Craiova), Doina Belgea (Dinamo) şi Marcela Pripiş (Politehnica Braşov).

DATELE DESFĂŞURĂRII CAMPIONATELOR

DIV. A: 13 oct. — 22 dec. 1968 (tur), 16 febr. — 26 aprilie 1969 (retur); *turneul final*: 8—10 mai 1969 (tur) — masculin la Bucureşti şi feminin la Bacău, 15—17 mai (retur) — masculin la Cluj, feminin la P. Neamţ. DIV. B: *masculin*: 29 sept. — 8 dec. 1968 (tur), 2 febr. — 13 aprilie 1969 (retur); *feminin*: 29 sept. — 24 nov. (tur), 2 febr. — 30 martie (retur). JUNIORI ŞI ŞCOLARI: 6 oct. — 17 nov. (tur), 12 ian. — 23 febr. (retur); *turneul final*: 16—20 iunie (băieţi şi fete la Buc.).

ÎNFIINŢAREA CATEGORIEI „ARBITRILOR REPUBLICANI"

Biroul F.R.V. a hotărît înfiinţarea unei noi categorii de arbitri, aceea de *arbitri republicani*, la care au fost avansaţi un număr de „cavaleri ai fluierului" din categoria I. Aceştia sînt: *M. Albuţ, V. Arhire, C. Armăşescu, I. Armeanu, N. Beciu, M. Bolinţineanu, V. Chioreanu, E. Costoiu, I. Covaci, C. Florescu, S. Gheorghiţă, E. Iagodici, Gh. Ionescu, N. Ionescu, N. Luca, N. Mateescu, D. Medianu, V. Moraru, C. Muşat, M. Oancea, Z. Pătru, D. Rădulescu, Şt. Stănescu, N. Sotir, N. Tărchilă, V. Voicu, M. Zamfirescu* şi *M. Zelinschi*. Totodată, au fost avansaţi la categoria I: *Şt. Nobilescu, S. Dumitrescu, P. Ionescu, A. Popescu, V. Ranghel* şi *V. Stoia*.

ANUNŢ ŞCOLAR

Grupul Şcolar Hidrotehnic din Arad recrutează candidaţi pentru şcoala tehnică de personal tehnic care funcţionează cu următoarele specialităţi:

- **METEOROLOGIE,**
- **PROTECŢIA CALITĂŢII APELOR,**
- **CONSTRUCŢII HIDROTEHNICE,**
- **HIDROLOGIE.**

Se primesc candidaţi şi candidate absolvenţi ai liceelor (şcoli medii de cultură generală) cu sau fără examen de bacalaureat (maturitate), indiferent de vîrstă.

Examenul de admitere va începe în ziua de 23 septembrie şi va consta din următoarele probe:

a) la specialitatea „METEOROLOGIE":
- Fizică (scris şi oral)
- Matematică (oral);

b) la specialitatea: „PROTECŢIA CALITĂŢII APELOR":
- Chimie (scris şi oral)
- Matematică (oral);

c) la specialitatea „CONSTRUCŢII HIDROTEHNICE":
- Matematică (scris şi oral)
- Fizică (oral);

d) la specialitatea „HIDROLOGIE":
- Matematică (scris şi oral);
- Geografia fizică a R.S.R. (oral);

Înscrierile la examenul de admitere se fac pînă în ziua de 22 septembrie 1968, în baza unei cereri însoţită de următoarele acte:

— Certificat de studii în original,
— Certificat de naştere în original şi copie,
— Certificat de sănătate, împreună cu analiza sîngelui şi analiza pulmonară.

Informaţii suplimentare, se primesc la secretariatul şcolii din Arad, str. N. Grigorescu nr. 8, tel. 16.45.

DEBUTURI...

Început de an şcolar, pregătiri febrile, justificate emoţii atît pentru elevi cît şi pentru profesori.

Asemenea „bobocilor" dintr-a-ntîia, intimidaţi sau decişi, păşesc pe treptele şcolii şi cei care încep azi drumul lung al profesoratului, presărat cu nesfîrşite căutări, satisfacţii şi, nu arareori, decepţii.

Încerc să-i disting printre aceştia pe cei care, ca şi mine, au îmbrăţişat meseria de „dascăli de agerime" cum ne-a numit marele Arghezi.

Bănuiesc că puţini dintre ei vor uita prima „festivitate de deschidere", primul pas în cancelaria şcolii, primul catalog, dar mai presus de toate prima întîlnire cu cei de a căror pregătire vor răspunde de-acum înainte.

Căci pregătirea dobîndită cu minuţioase eforturi în Institut poate fi considerată doar ca piatră de temelie la o construcţie a cărei frumuseţe şi trăinicie depind numai de abnegaţia şi dăruirea de sine a celui care o va construi şi o va avea.

Este o cale greu de străbătut, în care mulţi vor face sacrificii, vor trebui să renunţe la satisfacţii mărunte pentru a-şi putea aduce, în final, prinosul lor faţă de meşteşugul îndrăgit.

Aş dori ca puţini dintre ei să îngroaşe rîndurile celor nehotărîţi, care la primele greutăţi au dat înapoi, complăcîndu-se în mediocritate, rutină, lipsă de orizont.

Cîtă satisfacţie simţi cînd elevul pe care îl considerai „refractar" la educaţie fizică şi cu care te-ai chinuit trimestre întregi îşi scoate norma de control pe merit, cînd echipa şcolii obţine un loc fruntaş într-o competiţie importantă, cînd şcoala, care la venirea ta era lipsită de orice bază materială, are acum două terenuri şi o sală de gimnastică, fie chiar improvizat!

Cu cîtă mîndrie vei vorbi despre succesele tale ori de cîte ori te vei întîlni cu foştii colegi şi profesori!

După o experienţă, chiar dacă nu deosebit de îndelungată, am ajuns la concluzia că ceea ce trebuie să caracterizeze pe un începător este MODESTIA, SETEA NECONTENITĂ DE A-ŞI ÎMBOGĂŢI CUNOŞTINŢELE, DĂRUIREA DE SINE.

Numai munca organizată, nu pripeala şi improvizaţia, numai dragostea faţă de cei a căror vigoare şi sănătate depind de tine, nu indiferenţa şi pasivitatea faţă de ei, îţi vor aduce mulţumirea unui lucru făcut cu temei.

Îmbinată şi cu dorinţa de a fi necontenit la curent cu cunoştinţe în toate domeniile: ştiinţă, tehnică, literatură, muzică etc. munca profesorului de educaţie fizică va căpăta, cu siguranţă, prestanţa cuvenită.

Numai astfel, la locul unde este chemat să muncească (citez un confrate mai vîrstnic faţă de care păstrez de mult o deosebită stimă) se va simţi că „acolo a pus piciorul apăsat un om, nu un oarecare, ci un om de nădejde, un om în toată puterea cuvîntului, care pe deasupra cunoaşte şi meşteşugul exerciţiilor fizice".

prof. Magdalena MUŞAT